

Abbad ibn Bishr

Abbad ibn Bishr – Hans liv, mod och hängivenhet

Profetens tid efter Hijrah och hoten mot Medina

Det var det fjärde året efter Hijrah. Profetens stad var fortfarande hotad både inifrån och utifrån. Inifrån hade den inflytelserika judiska stammen Banu an-Nadir brutit sitt avtal med Profeten och planerat att döda honom. För detta blev de förvisade från staden. Detta var i månaden Safar.

Två månader av orolig tystnad gick. Sedan fick Profeten nyheter om att stammar från avlägsna Najd planerade ett angrepp. För att förekomma dem samlade Profeten en styrka på över fyrahundra män och, efter att ha lämnat en av sina följeslagare, 'Othman ibn Affan, ansvarig för staden, begav han sig österut. Bland denna styrka fanns den unge medinabon Abbad ibn Bishr.

Den unge medinabon i Profetens styrka

När de anlände till Najd fann Profeten att de fientliga stammarnas bostäder märkligt nog var tomma på män. Endast kvinnor syntes. Männen

hade tagit sin tillflykt till bergen. Några av dem samlade sig och förberedde sig för strid.

Salat al-Khawf – bönen under hot

Tiden för Salat al-Asr (eftermiddagsbönen) kom. Profeten fruktade att de fientliga stammännen skulle anfalla dem under bönen. Han ordnade muslimerna i led, delade dem i två grupper och utförde bönen som Salat al-Khawf (fruktans bön). Med den ena gruppen utförde han en rak'ah medan den andra stod på vakt. Under den andra rak'ah bytte grupperna plats. Varje grupp fullbordade sin bön med en rak'ah efter att Profeten hade avslutat ...

När de fientliga stammännen såg muslimernas disciplinerade led blev de oroliga och rädda. Profeten hade gjort sin närvaro känd, och något av hans uppdrag hade nu blivit känt på plats i Arabiska höglandets centrala delar, varifrån han sedan drog sig tillbaka i fred.

Nattvakten i dalen

På vägen tillbaka slog Profeten läger i en dal för natten. Så snart muslimerna hade lastat av sina kameler frågade Profeten, frid vare med honom: "Vem ska vara vår vakt i natt?" "Vi, Allahs Sändebud," sade Abbad ibn Bishr och Ammar ibn Yasir, som hade parats ihop som "bröder" av Profeten när han anlände till Medina efter Hijrah.

Abbad och Ammar gick till dalens mynning för att ta upp sin vaktpost. Abbad såg att hans "broder" var trött och frågade honom: "Vilken del av natten vill du sova, den första eller den andra?" "Jag ska sova under den första delen," sade Ammar, som snart sov djupt nära Abbad.

En natt av stillhet, dyrkan och Koranrecitation

Natten var klar, lugn och fridfull. Stjärnorna, träden och stenarna tycktes alla i tystnad prisa sin Herre. Abbad kände ro. Det fanns ingen rörelse, inget hotfullt tecken. Varför inte tillbringa tiden i 'ibadah (dyrkan) och recitation av Koranen? Hur ljuvligt skulle det inte vara att förena bönen med den rytmiska recitationen av Koranen som han älskade så mycket.

Abbad ibn Bishr och Koranen

Faktum är att Abbad hade blivit förtrollad av Koranen från det ögonblick

han först hörde den reciteras av Mus‘ab ibn Omayrs mjuka och vackra röst. Det var före Hijrah, när Abbad bara var omkring femton år gammal. Koranen hade funnit en särskild plats i hans hjärta, och dag och natt därefter hördes han upprepa Guds härliga ord så mycket att han bland Profetens följeslagare blev känd som "Koranens vän".

Profetens vittnesmål om hans recitation

Sent en natt stod Profeten upp för att utföra Tahajjud-bönen i A‘ishahs hus som låg intill moskén. Han hörde en röst recitera Koranen, ren och ljuv och lika frisk som när ängeln Jibril uppenbarade orden för honom. Han frågade: "A‘ishah, är det Abbad ibn Bishrs röst?" "Ja, Allahs Sändebud," svarade A‘ishah. "O Herre, förlåt honom," bad Profeten av kärlek till honom.

Angreppet i natten

Och så, i nattens stillhet vid dalens mynning i Najd, stod Abbad upp och vände sig mot Qiblah. Han höjde sina händer i underkastelse inför Gud och trädde in i bönen. Efter att ha avslutat den obligatoriska inledande suran började han recitera Surat al-Kahf med sin ljuva, fångslande röst.

Medan han var djupt försjunken i recitationen smög en främling runt dalens utkanter i jakt på Muhammad och hans följeslagare. Han sköt en pil som träffade Abbad.

Hans uthållighet, tålamod och fortsatta bön

Lugnt drog Abbad ut pilen ur sin kropp och fortsatte sin recitation. Angriparen sköt en andra och en tredje pil. Abbad drog ut dem, avslutade sin recitation, gjorde ruku‘ och sujud. Svag sträckte han ut sin hand och väckte Ammar.

Ammar ropade, angriparen flydde. Ammar sade: "Ya Subhanallah! Varför väckte du mig inte när du träffades av den första pilen?" Abbad svarade: "Jag var mitt i recitationen av verser ur Koranen som fyllde min själ med bävan ... Döden hade varit kärare för mig än att recitationen av denna sura skulle avbrytas."

Abbad ibn Bishrs karaktär och dygder

Abbad’s hängivenhet till Koranen var ett tecken på hans djupa hängivenhet och kärlek till Gud, Hans Profet och Hans religion. De

egenskaper han var känd för var hans ständiga försjunkhet i 'ibadah, hans heroiska mod och hans generositet på Guds väg.

A'ishahs vittnesmål om hans dygd

A'ishah sade: "Det finns tre personer bland Ansar som ingen kan överträffa i dygd: Sa'd ibn Mu'adh, Usayd ibn Hudayr och Abbad ibn Bishr."

Martyrdöden i slaget vid Yamamah

Abbad dog martyrdöden (shahid) i slaget vid Yamamah. Strax före slaget märkte han brist på förtroende mellan Muhajirin och Ansar och insåg att de behövde grupperas separat.

Offensiven mot fienden och hans fall

I gryningen ropade han:

"O Ansar, särskilj er bland män. Förstör era svärdsskidor. Och överge inte Islam."

Fyrahundra män samlades kring honom. Med denna styrka bröt de fiendens anfall och drev dem tillbaka till "dödens trädgård".

Vid murarna till denna trädgård föll Abbad ibn Bishr. Så talrika var hans sår att han knappt kunde kännas igen. Han hade levt, kämpat och dött som en troende.